

Versjes en Liedjes (5).

Bladerval.

De boomen strooien weer den weg
met wakke winterblaren,
die, vol gevangen morgendauw,
te gronde nedervaren....
Ze wentlen zoo de wouters doen
die weg en weder draaien
van de eene blomme op de andere, in
het helste zonnelaaien.
Geen zonne nu, geen vlindervlucht
Geen blokken meer, die blinken,
maar blaren, die verwelkend, uit
de hooge boomen zinken.

Maar blaren, die al stemmeloos
in 't gers en in de biesen
in 't diepe van den wagenslag
hun stille grafstee kiezen.
De locht is heel doorwaaid ervan:
de wegen en de weiden
de voren in den akkergrond
en kan ik onderscheiden.
Zoo dapper in de velden zijn
des zomers oude paden
met allerhande verven van
gestrooisel overladen.

GUIDO GEZELLE.

Heerle, september 1991.

Piet Meul.

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.

